

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně L. D., proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1. 10. 2009, č. j. CPR-765/ČJ-2009-9CPR-C231,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2008 zrušila Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, inspektorát cizinecké policie Ostrava, skupina povolování pobytu Ostrava, žalobkyni povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46 odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Toto rozhodnutí vydala Policie na základě zjištění, že dne 16. 11. 2006 bylo rozhodnuto o vyhoštění žalobkyně z území Polské republiky (s platností do 15. 11. 2009) a že Polská republika zavedla do jednotného informačního systému dle čl. 96 Schengenské prováděcí úmluvy záznam – zamítnutí vstupu do schengenského prostoru.

Odvolací orgán k odvolání žalobkyně formulačně pozměnil výrok napadeného rozhodnutí; ve věci samé se však s orgánem I. stupně ztotožnil. Zdůraznil, že správní řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 19. 8. 2008; na adresu v Ostravě však žalobkyni nebylo možno doručit, proto jí oznámení bylo doručeno prostřednictvím velvyslanectví ČR v Kyjevě dne 27. 9. 2008. Ve stanovené lhůtě deseti dnů se žalobkyně k zahájenému řízení nevyjádřila, a tak bylo vydáno rozhodnutí v I. stupni (správní orgán již neprováděl další dokazování a nedoplňoval podklady). Odvolací orgán vyjádřil ve shodě s orgánem I. stupně názor, že

záznam v Schengenském informačním systému za účelem odepření vstupu může být mj. i důvodem pro zrušení platnosti povolení k pobytu. Podle odvolacího orgánu vzal správní orgán I. stupně v úvahu i otázku přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Žalobkyně je svobodná, na území nemá žádné rodinné vazby a ve vycestování do země původu jí nic nebrání.

V žalobě proti rozhodnutí vydanému ve II. stupni žalobkyně namítla, že správní orgán řádně nezjistil stav věci, nevycházel jí vstříc, nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, neuvedl dostatečně důvody výroku svého rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, jimiž se řídil, stejně jako neuvedl, jak se vypořádal s návrhy a námitkami žalobkyně, a neumožnil žalobkyni seznámit se před vydáním rozhodnutí s jeho podklady. Žalobkyně zdůraznila, že vědomě nepáchala žádnou trestnou činnost; důsledkem napadeného rozhodnutí je nepřiměřený zásah do jejího soukromého a podnikatelského života. V ČR má žalobkyně pevné sociální a citové vazby, žije tu se svým přítelem, který je občanem ČR a plánují založení rodiny. Žalobkyně proto navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na svých závěrech a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Žaloba není důvodná.

Podle § 37 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. v rozhodném znění (tj. ve znění zákona č. 428/2005 Sb.), který se ve smyslu § 46 odst. 1 použije i pro povolení k dlouhodobému pobytu, Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže jiný stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodu porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území – za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

V řízení bylo doloženo – a žalobkyně to ani nezpochybňuje – že žalobkyni bylo dne 16. 11. 2006 uloženo správní vyhoštění z území Polské republiky a z tohoto titulu byl žalobkyni zaveden záznam do Schengenského informačního systému. Žalobkyně poukazuje na to, že se nedopustila žádné úmyslné trestné činnosti; spáchání či příprava trestné činnosti však není jediným důvodem vyhoštění podle právě citovaného ustanovení: může jím být také, jako v případě žalobkyně, porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území smluvních států. Žalobkyně uvádí, že s rozhodnutím o vyhoštění z území Polské republiky nesouhlasí; není však zřejmé, že by proti tomuto rozhodnutí uplatnila právní prostředky a dosáhla jeho zrušení. V takové situaci je rozhodnutí o vyhoštění právně závazné a vyvolává právní následky, i když je žalobkyně vnitřně přesvědčena o jeho nesprávnosti.

Procesní námitky žalobkyně proti postupu správních orgánů v této věci jsou natolik obecné, že se jimi soud ani nemůže zabývat jako řádnými žalobními body: jde v podstatě jen o negaci různých obecně formulovaných povinností správního orgánu podle správního řádu, která není doplněna vylíčením žádných konkrétních skutečností. Podle zjištění soudu však správní orgán v řízení dodržel všechny své povinnosti, řádně zjistil skutkový stav a použil správnou právní normu. Stejně tak nezkrátil žalobkyni na jejích právech účastníka řízení. Z oznámení o zahájení řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu, které bylo žalobkyni doručeno dne 27. 9. 2008, se žalobkyně dozvěděla, proč je řízení zahajováno

(správní orgán uvedl, že podle jeho zjištění bylo žalobkyni uděleno správní vyhoštění, a na základě toho byla zařazena do Schengenského informačního systému), a byla poučena o tom, že se k věci může vyjádřit ve lhůtě deseti dnů; této možnosti nevyužila. Správní orgán již dále neshromažďoval žádné další podklady; touto první výzvou doručenou dne 27. 9 2008 tedy splnil svou povinnost podle § 36 odst. 3 správního řádu, a žalobkyně nemůže s úspěchem tvrdit, že nedostala možnost se k věci vyjádřit.

Správní orgány nepochybily ani při posuzování dopadu rozhodnutí o zrušení pobytu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Ve správním řízení – ani na I. stupni, ani v odvolání – žalobkyně neuvedla nic bližšího o svých soukromých a rodinných poměrech; teprve v žalobě se zmínila o tom, že na území ČR žije s přítelem, který je občanem ČR. Tímto tvrzením se ale správní orgány ani nemohly zabývat, neboť jim při vydávání rozhodnutí nebylo známo. To, že rozhodnutí zasáhne do „podnikatelského života“ žalobkyně, považuje soud za přirozený důsledek rozhodnutí o zrušení pobytu, který je pro žalobkyni jistě nepříjemný; žalobkyně ovšem neuvádí, proč by tento důsledek měl být považován za nepřiměřený zásah do jejího soukromého života.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková